

Unge bliver trænet i et almindeligt liv

I det socialpædagogiske tilbud Ude-Bo i Horsens lærer Mikkel, Jeanette og andre unge med særlige behov at leve det bedste og mest selvstændige liv med de udfordringer, de har

Laura Gundorff Boesen

HORSSENS: Da 27-årige Jeanette for fire år siden flyttede ind i én af lejlighederne i Ude-Bos ejendom på Fabrikvej i Horsens, burede hun sig inde. Hun var overmandet af social angst, og selv når pædagogerne bankede på, lukkede hun ikke op.

- Derfor havde jeg aldrig troet, at jeg ville være dér, hvor jeg er nu, siger Jeanette. - Det blev bedre og bedre, jo bedre jeg lærte pædagogerne at kende.

En af pædagogerne er Ditte Zinck. Hun har hjulpet Jeanette til at komme i skole igen – i skrivende stund er Jeanette ved at færdiggøre sin 9. klasses eksamen. Med Ude-Bos hjælp er Jeanette også kommet afsted til specialtandlæge, læge, kommet på rygestopkursus, og de har fået styr på Jeanettes økonomi.

- Den har været helt vildt god i lang tid nu. Førhen ville jeg løbe tør for penge omkring den 10. i måneden. Men nu har Ditte lavet et konvolutsystem, hvor vi putter 600 kroner i til hver uge, og så handler vi sammen én gang, om mandagen.

Ditte og Jeanette har også sammen fået vendt Jeanettes madvaner.

- Før plejede jeg kun at spise aftensmad. Men nu er jeg også begyndt at spise morgenmad og frokost. Det har givet mig meget mere energi.

Træning i et helt almindeligt liv

- Dét, vi gør på Ude-Bo, er at træne de unge i, hvordan man lever et helt almindeligt liv, fortæller Ditte Zinck.

- Vi træner tøjvask, økonomi, hjælp til at gøre rent, personlig hygiejne, at være social. Alle vores unge har én eller flere diagnoser, og dem arbejder vi rigtig meget ud fra. Vi er nødt til at tage udgangspunkt i den enkelte og sammenstrikke en pakke, der passer til præcist dét menneske.

Den særligt tilrettelagte indsats har givet pote i arbejdet med Jeanette. Hun har fået det markant bedre – og er kommet ud af sin lejlighed.

- Nu snakker jeg med de andre beboere og er også

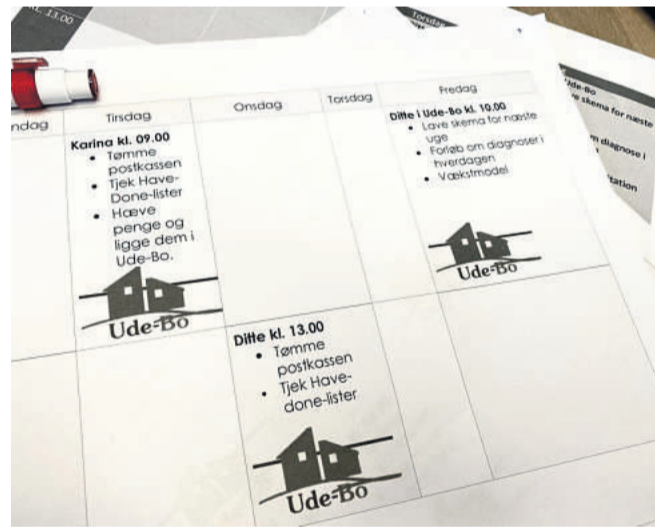
Jeanette taler med sin fugl Pip, som bor hos hende i Ude-Bo. Foto: Laura Gundorff Boesen

med til mange af Ude-Bos aktiviteter, for eksempel når vi skal i biografen. Og jeg er lige flyttet ind i en ny lejlighed her i Ude-Bos hus, hvor vi er tre piger på gangen, der er sammen hver dag. I går sad vi for eksempel og spillede spil, og vi har også holdt nytår sammen, smiler Jeanette.

Mikkel lærer at leve med sin autisme

En anden af Ude-Bos unge er 24-årige Mikkel. Han har taget et langt tilløb til at modtage hjælp, da han har haft svært ved at acceptere sine diagnoser, og at han ikke altid kan overskue det samme som sine venner.

- Da jeg var 18 år, var jeg

Sådan kan et ugeskema, som gør dagligdagen mere overskuelig, se ud. Foto: Laura Gundorff Boesen

forbi for at se Ude-Bo, men dér var jeg ikke mentalt parat. Så jeg flyttede i egen lejlighed og begyndte på en uddannelse. Men jeg fik det gradvist værre de år, droppede ud af skolen, sad alene i min lejlighed uden kontakt til nogen, blev depressiv og fik selvmordstanker. Til sidst indså jeg, at jeg ikke ville lykkes med at bo alene, fortæller Mikkel, der derfor flyttede ind i Ude-Bos ejendom på Fabrikvej.

- I starten boede jeg i en lejlighed med eget værelse, hvor jeg skulle dele køkken og toilet med de andre unge. Det fungerede slet ikke, fortæller Mikkel.

- Nej, vi har sammen fundet ud af, at du lader op, når du er alene, supplerer Ditte.

- Da Mikkel kom her, havde han kun sin ADHD-diagnose, men er nu også blevet udredt og har fået en autismediagnose, fortæller Ditte. Med udgangspunkt i Mikkel's behov fik de flyttet ham ind i en anden af Ude-Bos lejligheder med eget køkken og bad. Her boede Mikkel i to år, inden han med Ude-Bos hjælp fandt sin egen lejlighed ude i byen.

- Nu kommer Ditte to gange om ugen og støtter mig i rengøring og i at ordne praktiske ting i lejligheden, fortæller Mikkel.

- Om fredagen kommer jeg så herind til Ude-Bo og snakker med Ditte. Vi taler om min autismediagnose og om, hvordan jeg kan leve med den bedst muligt. Det er su-

Pædagog Ditte Zinck hjælper de unge videre. Foto: Laura Gundorff Boesen

per rart med de fredage. At få indsigt i min autisme – og at snakke med nogen. For jeg er meget alene ellers.

Ude-Bo giver struktur på hverdagen

Ditte og Mikkel bruger også fredagene på sammen at lave den kommende uges skema, hvor praktiske gøremål og aftaler fordeles ud over ugens syv dage.

- Førhen gjorde jeg bare rent eller ryddede op, når bo-støtterne var her. Men nu laver vi de her aftaler, som jeg ved, at de tjekker op på, når de kommer, og så får jeg det gjort inden. Ugeskemaet får min uge til at forløbe på en god måde, ellers ville det falde helt sammen. Der ville ingen struktur være, siger Mikkel.

- Målet er at gøre dig helt selvstændig. Så du en dag gør alle tingene på skemaet selv eller med minimal hjælp, siger Ditte. - Og der er virkelig sket meget med dig. Den største udvikling er sket gennem det seneste år, siger Ditte og bliver bakket op af en nikkende Mikkel, der godt tør se fremad nu.

- Jeg håber, at jeg på et tidspunkt kan klare mig helt selv. Jeg vil også gerne have en uddannelse og et job. Måske noget lager, hvor jeg kan gå lidt i fred og ro. Det skal i hvert fald være et job, hvor jeg føler, at jeg giver folk noget med min hjælp, fastslår Mikkel.

- Jeg ved ikke, hvor jeg vil være i dag, hvis jeg ikke var blevet tilknyttet Ude-Bo. Men jeg tror ikke, det ville være et godt sted. Det var godt for mig, at jeg kom her, siger Mikkel.

De unge lærer at passe på sig selv

- Generelt for alle de unge, der har været her, er, at de er kommet et bedre sted hen. De har lært sig selv, egne udfordringer og grænser at kende, og lært at passe på sig selv. Kort fortalt: Hvordan jeg får jeg det bedst mulige liv med de udfordringer, jeg har, fortæller Ditte.

- Et rigtig godt eksempel var i efteråret, hvor en gruppe tidligere unge fra Ude-Bo inviterede os personale ud og spille kongespil. De unge havde købt slik og kage, og hele arrangementet var stablet sammen af de unge selv. Og det er altså mennesker, der har haft angst og skizofreni og store udfordringer; dét, at de kan arrangere sådan en dag, det siger noget om deres overskud nu.

Jeanette og Mikkel ønsker at være anonyme, hvorfor Mikkel's navn også er opdigtet. Det er journalist Laura Gundorff Boesen, der har skrevet artiklen på vegne af Jysk Børneforsorg.